

til å trekke på smilebåndet.

«Hver aften skal man - enten strømperne er våde eller ei - sørge for at tørre dem ved peisen. Om morgenen knivler man dem godt mellom hænderne, banker dem godt ud mod en væg eller lign., vrænger dem og gjentager samme operation, og man kan gå lange tider med samme par strømper, uden at de behøver at vaskes.»

Utover strømpene er Schulz' beskrivelse av hele klesdragten og utstyret for øvrig et studium verdt. Her inngår bl.a. filthatt med stormsnor, en vest med ullfôr, morgensko i skinn, en bomullsparaply og for damer en glatt ullkjole uten plisséer. Godt kjent for mange er nok tipset om en «liden drikkeskilling» til seterjenten - og ikke minst «særlige vink for kvindelige turister».

«I almindelighed kan man sige, at kvindelige turister er høist uhensigtsmæssigt udstyrede. De har derfor i regelen ikke den hygge og fornøielse af sine fødture, som de kunde have.

Hvorvidt er det rådeligt, at lade damer alene begive sig ud på turistfærder? Bedst var det, om de havde en øvet, ældre turist med sig - helst en slægtning. En yngre, som fjeldvandrer uøvet herre gjør ofte mere ugagn end gagn».

Og som et siste vink:

«Damer må heller ikke glemme 1/2 fl. kognac (kanskje lidt nafta på et glas) og lidt citrondrops».

Men vi har ingen grunn til å hovere over det vi kanskje oppfatter som upraktiske råd. Carl Schulz og hans samtids fjellvenner viste en energi og et pågangsmot som får oss makelige til å skjemmes av vårt manglende ork. Les f.eks. beskrivelsen av den korteste ruten fra Trondheim til Trollheimen, med jernbane til Hovin og derfra videre til fots, 35 km via Løvåsen og Skåra til Grut i Meldal, med ferje over Orkla til Å, videre 7 km til Grindal og seterveien til Jøldal. Og det er jo der vi starter våre turer i dag.

Etter dette kan en jo lese om hvordan man kom seg til Nedalen i gamle dager. Og da kan det hende at lysten til en fjelltur begynner å melde seg likevel. Når vi kjenner etter, skulle vi nok klare en helgatur også i løpet av denne sommeren. Såfremt bilen orker bakkene opp til Gråhaugen eller de mange milene til Nedalshytta. Og så ungene da...

Og når vi pakker sekken med schulz' flid etter den moderne «må med»-lista, plusser vi på med det viktigste av alt - vi tar med ei bok på lasset.

Blåhøa

*Og når sløre mjukt og blått
legg seg un lende, flatt og flått
så vet eg nå feger enn fagert slør
ei kron tå bre - is som lyse og glør
- Eg kjenne deg vel, du Blåhø.*

*Du står der med høgrest nakne
med smil i auom blå -
han verne meg, smilen frå auom dinom
um eg er langt ifrå.
Når blomstran be i deld og djup
og åinn sukka i hól og glup
da kjenne eg inni bringom en skjelv
da høre eg duren frå foss og elv
-- Eg stunda kvar kveld mot Blåhø.*

Ola Setrom

